

Suntem un imperiu acum și când acționăm, creăm propria noastră realitate. Iar în timp ce voi studiați această realitate - și o veți face în mod judicios - noi acționăm din nou și creăm alte realități pe care le puteți la fel de bine studia și așa vor merge mereu lucrurile. Noi suntem actorii istoriei... iar vouă, tuturor, nu vă rămâne decât să studiați ceea ce facem noi. În

1988, Noam Chomsky, creatorul gramaticii universale, a primit Premiul Kyoto pentru științe fundamentale, acordat în onoarea celor care au contribuit semnificativ la dezvoltarea științifică, spirituală și culturală a omenirii, fiind considerat unul dintre marii academicieni și savanți ai acestui veac. Discursul său elocvent, analizarea într-o manieră originală a unor probleme ce frământă comunitatea mondială la cel mai înalt grad, trădează un observator neobosit și ferm, cu o franchețe care îl pune în pericol, o voce lucidă, cunoscătoare a profunzimii realităților internaționale. Reflectând interacțiunile sale cu publicul, articolele cu rol anticipativ adunate în acest volum sunt o relatare a evenimentelor care au creat viitorul, începând cu anul 2007.

Adoptând o poziție critică față de politica americană, apucându-se să studieze ce fac cei care creează realitatea, Noam Chomsky explorează în articolele din această carte subiecte precum inegalitatea, privarea de drepturi, aroganța oficială și minciunile puterii, dovedindu-se o conștiință condusă de dorința de a înțelege lumea și a-i prefigura viitorul. Optimismul manifestat în final, în ciuda gravității problemelor de actualitate, nu este lipsit de o notă sarcastică, în afirmarea ideii că nu există altă cale, omenirea nu are încotro și trebuie să-și construiască un viitor mai bun, în condițiile în care singura alternativă este dispariția speciei umane.

Adept al anarho-sindicalismului, Noam Chomsky este unul dintre exponenții reprezentativi de stânga, orientarea sa având la bază ideile anarhiste tradiționale, cu origini care coboară în Secolul Luminilor și în epoca liberalismului clasic. Prin supunerea la o analiză critică, acesta dă curs la o serie de reproșuri aduse atât administrației Kennedy, cât și celei republicane a președintelui Reagan. În paginile acestei cărți se conturează și rolul lui Noam de critic declarat al viziunii oficiale despre 11 septembrie 2001, cât și opoziția sa față de războiului global contra drogurilor.

Cu o voce a cărei putere provine din dialogul permanent cu auditorii, bifând subiecte controversate pornind de la convulsiile Americii Latine și până la rolul internațional al Chinei sau clocotul lumii arabe, autorul își concretizează viziunea asupra răului care rezidă în lume prin conduita hegemonică, imperialistă a Statelor Unite ale Americii. Nu ignoră nici a vorbi despre politica responsabilității de a proteja, mișcarea Occupy, politica administrației Obama și cele ale aliaților ei, care încurajează extinderea forțelor nucleare, despre principalele partide politice care au împrumutat o practică de la supermarketuri precum Walmart, Best Buy sau Target, sau despre felul în care, sfâșiind rămășițele democrației politice, instituțiile financiare netezesc drumul pentru continuarea procesului fatal.

Printre cele mai interesante idei desprinse în urma acestei lecturi ar putea fi cea despre educație: „Educația nu înseamnă să spui oamenilor ce să creadă, înseamnă să înveți de la ei și cu ei.” sau „Pierderea încrederii în viitor este o reflectare a tendințelor care ar putea deveni ireversibile”. De menționat ar fi și ironia faptului că semințele unui conflict viitor între supraputeri sunt sădite într-un mediu ecologic, pe o insulă a păcii, sau rolul lui Osama bin Laden, nu atât de important pe măsura simbolismului său. Sau paginile în care Chomsky scrie despre loviturile autoprovocate, un fel de distrugere creatoare, despre principalii arhitecți - corporațiile multinaționale și în special instituțiile financiare - dar și cele în care tratează posibilitatea ca SUA să fie detronată de China din poziția de jucător mondial dominant.

Dincolo de aparența unui subiect neinteresant și dificil, cu limbaj predominant din sfera politică, este o lectură ce poate fi utilă oricărui cititor pentru simplul motiv că declanșează dorința de a nu lăsa pe seama altora sarcina de a crea viitorul. Acest aspect este foarte bine ilustrat în prelegerea de la Occupy Boston: „Karl Marx a spus: nu trebuie doar să înțelegi lumea, ci și să o schimbi. O variantă de reținut este că, dacă vrei să schimbi lumea, ai face bine să o înțelegi. Asta nu înseamnă doar să asculți o prelegere sau să citești o carte, deși ajută uneori. Înveți participând. Înveți de la alții. Înveți de la oamenii pe care încerci să-i organizezi. Toți avem de câștigat înțelegerea și experiența de a formula și aplica idei.”

Scris de Elena Potocean

SURSA:

Bookblog.ro